

OWCZAREK RUMUŃSKI MIORITIC

(Ciobănesc Românesc Mioritic)

POCHODZENIE : Rumunia.

Rewizja tłumaczenia polskiego lipiec 2022 Mirosław Redlicki

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA : 09.06.2015.

UŻYTKOWOŚĆ : Doskonały pies pasterski, nieprzekupny stróż i wspaniały towarzysz.

KLASYFIKACJA FCI : Grupa 1: Psy pasterskie i zaganiające (z wyłączeniem szwajcarskich psów do bydła)

Sekcja 1: Psy pasterskie

Bez prób pracy

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY : Rumuński Mioritic powstał drogą nastawioną na walory użytkowe selekcji psów, żyjących w Karpatach. Dzięki swym zaletom rasa ma w Rumunii wielu zwolenników. Wzorzec opracowany został przez Rumuński Związek Kynologiczny w 1981 roku, a następnie Komisja Techniczna związku dokonała jego przeróbki (29.03.2002) tak, aby spełniał wymogi, ustalone przez FCI w tak zwanym „Formacie Jerozolimskim”.

WRAŻENIE OGÓLNE: Pies potężnych rozmiarów, ale nie ciężki, energiczny, o efektownym wyglądzie. Długa sierść porasta całe ciało, łącznie z głową i kończynami. Psy są większe i mocniejsze od suk.

WAŻNE PROPORCJE :

- □ Długość tułowia do wysokości w kłębie - 11 : 10
- □ Głębokość klatki piersiowej powinna stanowić mniej więcej połowę wysokości w kłębie.
- □ Kufa jest nieco krótsza od mózgowcaszki.

ZACHOWANIE/ TEMPERAMENT : Spokojny i przewidywalny. Dobry obrońca stada, bardzo odważny i skuteczny w starciu z drapieżnikami (niedźwiedź, wilk, ryś). Nieufny wobec obcych.

GŁOWA:

MÓZGOCZASZKA :

Czaszka: Średnio szeroka, lekko wysklepiona. Linie profilu czaszki i kufy prawie równoległe. Łuki nadoczodołowe niezbyt wyraźne a jarzmowe słabo rozwinięte. Guz potyliczny wyraźny.

Stop : Niezbyt wyraźny.

TRZEWIOCZASZKA :

Nos: Szeroki, dobrze rozwinięty, czarny.

Kufa : Nieco krótsza od mózgowcaszki, lub tej samej długości, mocna, zwężająca się stopniowo w kierunku nosa, ale nigdy nie szpiczasta, żuchwa.

Wargi : Grube, przylegające, dobrze pigmentowane.

Uzębienie : Szczęki mocne, uzębienie kompletne (brak P1 i M3 dopuszczalne), zęby mocne i zdrowe, równo rozmieszczone, zgryz nożycowy. Zgryz cęgowy dopuszczalny ale nie preferowany.

Policzki : Słabo zaznaczone.

Oczy : Średniej wielkości, owalne, barwy orzechowej, ciemnobrązowej lub nieznacznie jaśniejszej, ale nigdy nie żółte. Powieki dobrze pigmentowane. Wyraz spokojny i inteligentny

Uszy : Osadzone dosyć wysoko, kształtu litery V, z końcami lekko zaokrąglonymi, długości 10 – 15 cm, wiszące blisko policzków. Cięcie uszu niedopuszczalne.

SZYJA : Średniej długości, gruba i mocna, bez podgardla.

TUŁÓW : Dobrze rozwinięty.

Linia górna: Prosta i mocna.

Kłęb : Przeciętnie wyrażony.

Grzbiet : Równy, mocny, dobrze umięśniony.

Lędźwie : Średniej długości, szerokie i bardzo dobrze umięśnione.

Zad : Umięśniony i łagodnie opadający ku nasadzie ogona.

Klatka piersiowa : Niezbyt długa, szeroka, jej głębokość stanowi około połowy wysokości w kłębie, żebra dobrze wysklepione.

Linia dolna i brzuch : Trochę ale nie przesadnie podciągnięte

OGON: Wysoko osadzony. W spokoju zwisający, sięga stawu skokowego lub niżej. Gdy pies jest pobudzony lub w ruchu niesiony jest wyżej, lekko zakrzywiony, czasem powyżej linii grzbietu, ale nie zakręcony ani dotykający go. Cięcie ogona niedopuszczalne.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE :

Wygląd ogólny: Oglądane z boku i z przodu – proste.

Łopaska : Średniej długości, ustawiona skośnie, bardzo mocno umięśniona i dobrze związana . Kąt w stawie barkowym około 100-105o.

Ramię : Średniej długości, dobrze umięśnione.

Łokcie : Przylegające do tułowia, nie wykręcone na zewnątrz ani do wewnątrz.

Przedramię : Dostatecznie długie, mocne i umięśnione.

Nadgarstek : Mocny.

Śródrezcze : Oglądane z boku jest ustawione trochę skośnie.

Łapy : Owalne zwarte i duże, palce zwarte i wysklepione, pazury szare.

KOŃCZYNY TYLNE :

Wygląd ogólny: Bardzo mocne i silnie umięśnione, oglądane z tyłu – proste i równoległe. Kąty trochę rozwarte.

Udo : Długie, szerokie i bardzo mocno umięśnione.

- Kolano: Kąt w stawie kolanowym około 100-105o.
- Podudzie : Dostatecznie długie, dobrze umięśnione, o mocnym kośćcu.
- Staw skokowy : Niezbyt wysoko od podłoża, mocny, dobrze związany, nie wykręcony do wewnątrz ani na zewnątrz.
- Śródstopie: Niezbyt długie, mocne i prawie pionowe względem podłoża. Obecność wilczych pazurów nie powinna być uznawana za wadę.
- Stopy : Nieco dłuższe od łap.

RUCH: Harmonijny, swobodny, skoordynowany, mocny i bez wysiłku. Pożądane tempo to kłus. Galop rytmiczny i swobodny.

SKÓRA : Gruba, dobrze przylegająca i pigmentowana.

SZATA:

SIERŚĆ : Na tułowiu i głowie obfita, prosta, twarda, o długości co najmniej 10 cm. Podszerstek bardzo gęsty, delikatny i jaśniejszy. Na kończynach sierść krótsza. Ogon dobrze owłosiony.

MAŚĆ : Łaciata : Maść podstawowa musi być biała, łaty wyraźnie odgraniczone, czarne lub szare. .
Jednolita : Czysto biała lub szara. Końce uszu powinny być ciemnoszare lub czarne

WIELKOŚĆ I WAGA :

Wysokość w kłębie:

Pies : co najmniej 70 cm – idealnie 75 cm. Suka: co najmniej 65 cm - idealnie 70 cm.

Waga: W proporcji do wzrostu.

WADY : Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i sprawność psa oraz zdolność do wykonywania pracy do której był tradycyjnie przeznaczony.

- Pies z nadwagą lub słabo umięśniony.
- Ogon zawinięty lub skręcony
- Brak zębów innych niż P1 i M3.
- Łokcie wykręcone na zewnątrz lub do wewnątrz.
- Ciężki ruch

WADY DUŻE:

- Niedostateczny wyraz płci.
- Nietypowy wyraz.
- Oczy okrągłe, wypukłe.
- Oko porcelanowe.
- Uszy stojące.
- Włos zbyt krótki (mniej niż 8 cm).
- Sierść kędzierzawa lub o strukturze innej, niż opisana.

- Grzbiet zapadnięty, wysklepiony lub rozchwiany.
- Łapy płaskie, odstawione na zewnątrz lub do wewnątrz.
- Kończyny tylne zbyt strome.
- Iksowata postawa tyłu.
- Obecność pręgowania na sierści.
- Wysokość w kłębie poniżej 70 cm dla psa
- Wysokość w kłębie poniżej 65 cm dla suki

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub nadmierna lękliwość.
- Wyraźne wady budowy i zaburzenia zachowania.
- Nietypowy wygląd.
- Brak siekacza lub kła.
- Przodozgryz lub tyłozgryz..
- Albinizm.
- Brak ogona lub ogon krótki.
- Ogon cięty.
- Wysokość w kłębie poniżej 68 cm dla psa.
- Wysokość w kłębie poniżej 63 cm dla suki.

NB:

- Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym.
- Do hodowli mogą być użyte tylko funkcjonalnie i klinicznie zdrowe psy o wyglądzie typowym dla rasy.